

**Автор: Силэм Юлия Александровна**

**Книга: Пылпа ҫакӑр**

**Повесть: Килйыш каллех пӑрле**

1

Сашшук – пилӑк ҫулхи лара-тӑра пӑлмен арҫын ача. Ялта пурӑнать вӑл, пысӑк та вӑрҫӑнӑ ҫуртра. Ашшӑ-амӑшӑпе пӑрле. Кун каҫиччен мӑнле кӑна вӑйӑ вылямасть-ши, тупата! Хутран тӑрлӑ чечексем касса ӑсталать, тем ӱкерет, тем сӑрлат. Тепӑр чух ҫӱхе пусмаран ҫӑленӑ сумкинчен (шкул сумки тет ӑна) тетрадьсем, ача-пӑча журналӑсем, букварь кӑларса хурать. Пуканисем – вӑренексем, Сашшук хӑй – вӑрентекен.

Е тата теттисене ретӑн-ретӑн лартса тухать те хӑна-вӑрле пуҫтарать.

– Атте, анне, эсир аякран килнӑ хӑнасем пулӑр-ха, тархасӑн, – тесе ӑшталанать вара.

– Вӑхӑт ҫук. Ан чӑрмантар. Пуканӑсем пур вӑт, тет кун пек чухне яланах ӗҫлӑ амӑшӑ.

– Вӑсем калаҫма пӑлмеҫҫӑ, – хирӗҫлеме пӑхат ывӑлӑ.

– Эпин, урӑхла выля. Ан чӑрмантар, – тет ашшӑ те.

Аптрать Сашшук. Аҫтан кӑна пӑр вӑҫӑм ӗҫ тупӑнать-ши ҫак пысӑккисен? Кӑмӑлӑ хуҫӑлнике тутине тӑсса кӑштах ларать те унтан, аслисем сӑннӑ пек, ҫӑнӑ вӑйӑ пуҫарать.

Пӑррехинче вӑл ашшӑпе амӑшӑ яланхинчен хыттӑнрах калаҫнине илтӑрӑ.

– Сансӑрах аван пурӑнӑпӑр! – терӑ амӑшӑ.

– Пурӑнӑрах! — касса татрӑ ашшӑ. – Эсӑ мӑн туса тӑратӑн кунта? – алӑк патӑнчи ывӑлне асӑрхарӑ вӑл сасартӑк. – Вӑҫтер халех хӑвӑн пӑлӑмне!

Теттисем патне Сашшук хурланса таврӑнчӑ. Пӑлет аслисене чӑрмантарма юраманине, анчах ашшӑпе амӑшӑ мӑншӑн кӑмӑлсӑр пулнине ӑнланаймасть. Сашшук, аӑ, нихӑҫан та хӑйӑн пуканисене, пӑчӑк упа-утаманӑпе хӑрлӑ киккириклӑ автанне кӑрентермест. Ҫывӑрма ыртас умӑн те юнашар хурать.

Кӑмӑлӑ ҫаврӑнсан, вӑл малти пӑлӑмре хыттӑн калаҫнине пӑхмасӑрах выляма пуҫларӑ.

– Эсӑ, Марине, макӑраканни пул, эсӑ вара, упа-утаман – вӑрҫаканни, – хӑй тӑллӑн калаҫрӑ арҫын ача. Юратнӑ теттисене малтан хире-хирӗҫ лартса тухр, унтан – юнашар. – Халь килӑштерӑр ӗнтӑ, яланах хирӗҫме юрамасть вӑт, унсӑрӑн пуҫ ыратма пултарать, анненни пек.

– Сашшук, пуҫтарӑн, – илтӑнчӑ ҫав вӑхӑтра амӑшӑн кӑмӑлсӑр сасси. – Хулана пурӑнма куҫатпӑр.

«Атте кампа юлат, пӑрле пырать-и?» – ыйтасӑнчӑ Сашшук, ӗлкӑреймерӑ.

– Хуларӑ эсӑ ача садне ҫӑрме пуҫлӑн, – васкаса калаҫрӑ амӑшӑ. – Ху пекех пӑчӑк ачасемпе... Мӑн чухлӑ тетте унта – килтинчен нумай, чуччу та пур!

Ҫӑнӑ сӑмах илтсен, ашшӑ ҫинчен самантлӑха манчӑ Сашшук. «Ача сачӑ! Мӑн-ши тата вӑл? Эх, хӑвӑртрах каясчӑ унта!» – хавхаланчӑ пӑчӑкскер.

Тепӑр темиҫе кунтан, чӑнах та, хапха умне пысӑк машина ҫитсе чарӑнчӑ. Амӑшӑпе шофер васкасах хӑшпӑр япаласене тиеме пуҫларӑҫ. Сашшук та хӑйӑн теттисене пуҫтарчӑ: пуканисене хул хушшине хӑстерчӑ, автанӑпе пӑчӑк сумкине аллине тытрӑ, упа-утамана ҫӑҫ ниҫта хума пӑлмерӑ.

– Анне, ҫак упана эс ӑйт-ха, – амӑшӑн кӑпи аркинчен уртӑнчӑ Сашшук.

Ахаль те ӑйвӑр ҫӑклем ӑйтӑрланӑ Софья Петровна ача сӑмахне тӑнламарӑ те, хӑрелсе тӑртаннӑ куҫне тартса, грузовик патнелле шухӑшлӑн утрӑ.

Кайри пӑлӑмре пӑр сӑмах чӑнмесӑр, мӑн пулса иртнине сӑнаса, ашшӑ тӑрать.

– Кўр, хам пулашам, – терё Павел Дмитриевич, унтан, ывәлне җавәтса, урама тухрә.  
 – Ме, тыт упа-утаманна, – машина тәлне җитсен ачине җупәрларё вәл. – Ку теттене  
 иксемёр пёрле туяннине аставатән-и?  
 – Ахә, – терё Сашшук, – атте, эсё те пёрле пыратән-и?  
 – Җук, – ассән сывларё ашшә. – Ну, лайәх пурән, ывәләм!  
 Сасартәках Сашшука җав тери кичем пулса кайрә.  
 – Каймастәп, – терё вәл, кәтмен җәртен сәмаха пат татса. – Атте епле пурәнә пирәнсёр?  
 – Епле каймастәп?! – пәшәрханса үкрә амәшә.  
 – Каймастәп, – терё ача тепёр хут.  
 – Аҗу кайран пырать, ывәләм, – ним калама пәлмен енне персе ячә Софья Петровна. –  
 Атя, лар хәвәртах, шофера нумай кәттеретпёр.  
 Сашшук йывәрән сывласа илчә те амәшә хыҗҗән утрә.

## 2

Хулана куҗса килнәренпе мән чухлә җәнни, халиччен курманни-илтменни пулчә  
 Сашшукшән! Җурчәсем җүллә те капмар, җүречисем те, шәналәк пекех, пысәк куҗлә. Кәмака  
 та хутмаҗҗә – пурпәрех ашә. Пусә та җук – шывә пүләмех килет: сивви те, вәри те.

Урамра тата! Пёр вәҗем җын иртет. Сашшук пурәнәкан җурт умәпе машинәсем  
 унталла-кунталла кумаҗҗә. Шутлама хәтланчә те, пүрнисем җитмерәҗ — вуннәран иртсенех  
 такәнчә.

Малтанхи кунсенче җак җәнәләхсемпе тәләнтермәшсене пула килти пәтәрмаха та  
 манчә вәл, ашшәшән питех тунсәхламарә.

– Уй, мән чухлә хәярпа помидор илсе килнә эсә, анне? – кәтсе илчә амәшне пёр  
 кунхине. Чупса пырса йывәр сумкәна йәтма хәтланчә, сасартәк тем пулчә, шухәша кайса, тәп  
 чарәнчә.

– Анне, ку пахчаҗимәҗе аҗтан тупрән эсә? — ашталанчә пәлесшән.

– Пасарта туянтәм, – хуравларё Софья Петровна. Ачана җакә җырлахтармарә.

– Пирән пахча аҗта? – ыйтрә каллах.

Ялти пахчапа нумай асаилү җыхәннә. Җу кунәсенче, каҗкүләм, Сашшук тата ашшәпе  
 амәшә йәран шәварма тухатчәҗ. Кун каҗипе ләпленме әлкәрнә шыва ашшә мәшәр витрепе  
 йәтса тәрәт, Сашшук пәчәк лейкипе, амәшә пысәккипе йәрансене ләшкентереҗҗә.

– Атте, анне, хәярә, кишәрәпе җарәкә мәншән курәнмаҗҗә?

– Шәтма әлкәреймен, – әнлантарчә ашшә пәррехинче. – Кашни кун сана кәтеҗҗә  
 вәсем. Пәчәк Сашшук шәварсах тәрсан, хәвәрт җитәнәпёр теҗҗә.

Тепрер эрнерен йәрансем сип-симәс тум тәхәнчәҗ. Еплерех хәпәртәрә пәчәк пахчаҗә!

– Эсә пулашнине тип-тикәс шәтса тухрәҗ вәрәсем, савантарәт тата ашшә. – Кил-ха,  
 юратам пәчәк әҗчене.

Анчах хәйсем үстернә пахчаҗимәҗе тутанса пәхма әлкәреймерәҗ – Сашшукпа амәшә  
 хулана куҗса килчәҗ.

Кунсем җәрпе ылмашрәҗ, вәхәт хәвәрт шурә. Кил хуҗи, Софья Петровнән тәванә Тарье  
 аппа, әҗреччә ун чух, амәшә те җитсе әлкәрейменчә. Сашшук хәй тәлләнех хваттерте  
 «хуҗаланать». Әнтә пәчченләх, пәрешкел вәйәсем йәләхтарса та җитерчәҗ. Выртса җывәрас –  
 ыйхә килмест. Аптранә енне ача кәнеке җүлөкә патне пычә.

Ача-пәча кәнекисем хәйән те нумай, анчах кунта хытә хуплашкаллисем, хуләннисем  
 чылай. Пәрин хыҗҗән теприне тытса пәхрә вәл. Укерчәклисене уҗкаласах «вуларә». Чи җүлте  
 кәвак тәслә, хытә хуплашкаллә хулән кәнеке выртать. Питә пәлес килет, мәнлескер-ши вәл?  
 Пукан лартрә те Сашшук җүлелле кармашрә, җәклесе илме вәй җитменрен, иләртүллә япалана  
 майәпен хәй патнелле шутарчә. Анчах асәрханса әлкәреймерә – капәр кәнеке урайнелле  
 вәркәнчә, вәлтәрр вәҗсе саланчәҗ ун әшәнчи сәнүкерчәксем. Сашшук хыпалансах вәсене  
 пуҗтарма тытәнчә. Аслисем мән тейәҗ? Итлемен ача, йәләнтармәш тесе ятламәҗ-и?

Ку мән тата? Сашшук җине, шурә шәләсене кәтартса, ашшә кулса пәхәт. Куҗ умне яла  
 пәчченех юлнә ашшә тухса тәчә. Мәнле пурәнәт-ши вәл аякра, уншән тунсәхламасть-ши ?

Тепёр сәнүкерчәке илчә. Кунта Сашшук ашшён чёрсийё җинче ларать, амашё – юнашар, пурте саванәҗлә.

Пёчёк чёре канәҗсәррән кәлт-кәлт тапма пуҗларё. Епле тунсәхламё ашшё унсәрән? Ывәлөпе амашне куҗса кайма ирёк панәшән үкөнет те пулё. Паллах, җапла, пәшәрханатех. Чун-чөри җав тери пәлханчё пёчёкскерён, хурланнипе макәрса та илчё, вара, чөркуҗленсе ларсах, сәнүкерчёксене пуҗтарчё, иккёшне хәварчё, шкап җумне таянтарса хучё. Амашё килё те хёпёртё ак, тавҗәруләхшән ырлё те. Шухәш җинех алак шәкәлтатса уҗәлчё, амашё таврәнчё.

–Anne! Эпё аттен сәнүкерчёкне тупрәм. Акә вәл! – пүрнипе сәнүкерчёк җине тёллесе кәтартрё Сашшук. Атте хәҗан килет?

Софья Петровна чёнмерё, җине-җинех хашлатса сывларё.

–Anne, анне, мён пулчё? – амашё җумне асәрханса ләпчәнчё Сашшук. – Эсё те аттене кётетён-и?

Амашё хирёҗ нимён те хуравламарё. Ывәлне пуҗёнчен ачашларё җеҗ, унтан:

– Ырантан эсё ача садне җўреме пуҗлән, – терё. (...)

Все тексты взяты из открытых источников и выложены на сайте для не коммерческого использования.  
Все права на тексты принадлежат только их правообладателям.